

Treskoposten

Et medlemsblad for Gabriel Scott-selskabet

Nr. 2 august 2004

7. årgang

Redaktør: Bjørg Adine Michalsen, medarbeider: Sven Kåre Larsen - Layout/trykk: TERJES trykkeri as

PROGRAM 3. - 5. SEPTEMBER

TEMA: JERNBYRDEN - EN SAGA OM OPPRØR OG LIDELSE

Fredag 03.09. kl 1900 på Tingsalen, Lillesand:
"Kristian Lofthus - en sørlandsk opprører"

Åpning.

Foredrag av Stein Ørnhøi: Kristian Lofthus i Jernbyrden og i historien.

Sang: Blåvisekompaniet

Inngangspenger: Kr. 150.-

Lørdag 04.09. kl 1200 i Mållagssalen, Gyldenløvesgate, Kristiansand:
Formiddagstreff.

Kåseri av Tore Austad:

"Gabriel Scott - mer enn skipper Terkelsen og Pider Ro. Humør i Jernbyrden."

Kaffe. Mat fra Høvåg bygdebu.

Inngangspenger: Kr. 100.-

Lørdag 04.09. kl 1900 på Høvåg nye bedehus v/ kirken:

"Agdesidens sukk - folkets nød"

Klavermusikk: Tellef Juva.

Opplesning fra "Kilden" v/ Magne Songvoll.

Foredrag av Per Arne Dahl: Lidelsens gate - ingen smerte forgjeves?

Fiskesuppe fra Brekkekjær. Kaffe.

Sang og musikk: Sissel Irene Sødal og Tim Blomberg.

Allsang.

Inngangspenger: Kr. 250.- inkl. servering.

Søndag 05.09. kl 1100 i Høvåg kirke:

"Kjærlighetens søndag"

Gudstjeneste v/ Per Arne Dahl.

Sang: Birte Myhrstad.

Opplesning: Ingjerd Modal.

Bekransning av Scott-varden.

Kirkekaffe på kirkebrygga.

Ta med mat og drikke.

Velkommen!

FRA LEDERSKAPET

Vi har den glede å sende ut et nytt nummer av Treskoposten. Vi synes det er blitt et innholdsrikt nummer og håper at det blir godt mottatt. Vi ønsker at bladet skal gi god informasjon og være et bindeledd mellom ledelse og en spredt medlemsmasse.

Selskabet har en ganske stor aktivitet, og fra første halvår 2004 vil vi trekke frem enkelte saker og begivenheter.

forts.

GABRIEL SCOTT-DAGENE 2004

TEMA: JERNBYRDEN - EN SAGA OM OPPRØR OG LIDELSE

Det er med glede og spenning at styret og arrangementskomiteen enda en gang ønsker velkommen til Scott-dager første helg i september.

Jernbyrden var, som kjent, Gabriel Scotts gjennombrudd som dikter. Han var da 40 år gammel, og hadde skrevet og utgitt bøker siden han var 20. Arne Beisland skriver at han hadde båret på stoffet i en årrekke, men først i 1915 var han klar for å skrive "Den store Bog" som arbeidstittelen var.

Vi har hatt tema fra Jernbyrden før under Scott-dagene, da spesielt fokusert omkring den vakre og tragiske kjærlighetshistorien til Enok og Lydia. Ingen som var tilstede i Høvåg kirke har vel glemt Asbjørn Arntsens bearbeidelse av dette stoffet i ord, sang og toner.

Når vi nå igjen tar opp Jernbyrden som tema, er det ikke pga mangel på fantasi, men fordi boken er så rik og mangfoldig at den kan danne utgangspunkt for mange Scott-kvelder.

Undertittelen er "En saga om fedrelands-

sinn", og hovedemnet er en sørlandsk kulturhistorie fra årene 1770-1814, med Kristian Lofthus og Lofthusbevegelsen svært sentralt plassert. Den gir også en hjerteskjærende beskrivelse av nødsårene tidlig på 1800-tallet, og den "jernbyrd" folket ble satt til å bære. Vi har valgt å la Stein Ørnhøi behandle det historiske stoffet omkring Kristian Lofthus, og fått den kjente presten, forfatteren og sjelesørgeren Per Arne Dahl til å ta for seg lidelsesproblemet i romanen.

Lidelsesproblemet står som kjent sentralt i de fleste av Gabriel Scotts romaner.

Men, som Herman Smitt Ingebretsen skriver: "Boken skremmer ikke og river ikke opp. Den er så ren og hel i sitt enkle menneskelige alvor at den også har plass til smilet."

Derfor vil Tore Austad ta for seg humoren i Jernbyrden under formiddagstreffet lørdag 4. September.

Hjertelig velkommen!

K.G.G.

FOREDRAGSHOLDERE OG MUSIKK/ SANG-KREFTER PÅ ÅRETS SCOTTDAGER.

STEIN ØRNHØI trenger vel egentlig ingen nærmere presentasjon. Vi kjenner ham som ivrig SV-politiker, Stortingsrepresentant, journalist og engasjert deltager i offentlig debatt i Norge. Det som kanskje er mindre kjent, er hans grundige historiske kunnskap om tiden omkring løsrivelsen fra Danmark, altså overgangen fra 1700 til 1800-tallet. Nettopp i denne tiden finner Lofthusopprøret sted, og etter hva vi tidligere har hørt fra Stein Ørnhøi om dette emnet, mener vi at vi kan se frem til en interessant kveld omkring opprøreren Kristian Lofthus.

PER ARNE DAHL er også vel kjent fra offentlig debatt som journalist, bidragsyter til ulike aviser og forfatter av flere bøker der han tar opp enkeltmennesker og samfunnets etiske problemer og lidelser i vår tid. Som prest og sjelesørger, bl.a. knyttet til Modum Bad kan han vel betraktes som en slags "motpol" til Stein Ørnhøi.

Ved å velge disse to foredragsholdere mener vi å understreke spennvidden i Gabriel Scotts diktning. Per Arne Dahl holder for øvrig gudstjenesten i Høvåg kirke søndagen.

TORE AUSTAD er tidligere styremedlem og stadig medlem av Scottselskabet. Han

har beskjeftiget seg med Gabriel Scotts humor og har tidligere holdt foredrag om dette. I år vil han være med på å "løsrive" Scotts humor fra Pider Ro og Skipper Terkelsen og vise at humor er en naturlig ingrediens også i hans alvorligere romaner.

BLÅVISEKOMPANIET er en musikkgruppe av unge studenter tilknyttet Høgskolen i Agder. Styremedlem Marius Dørdal representerer denne gruppen.

TELLEF JUVA er leder for klaveravdelingen på Agder Musikkonservatorium og er vel kjent som pianist.

BIRTE MYHRSTAD, altsangerinne med mange konsert- og kirkesangopptredener, skal synge Godnattsangen i Høvåg kirke under søndagens gudstjeneste. Hun er tilknyttet musikkavdelingen på Høgskolen i Agder.

SISSEL IRENE SØDAL OG TIM BLOMBERG er Lillesands kjente og meget aktive "organistpar". Oppblomstringen av musikklivet i Lillesand i den senere tid, er de to i høyeste grad med på å skape, og det er høy kunstnerisk kvalitet over deres opptredener.

ÅRSMØTET

For første gang på mange år hadde Elisabeth og John Dobey på Brekkekjær tatt vinterferie. I stedet ble årsmøtet 28. februar lagt til Fiskebrygga i Lillesand, der et annet medlem av Scott-Selskabet, Terje Ludviksen med familie, driver fiskehandel, delikatessebutikk og serveringslokaler. Vi fikk en utmerket forpleining. Det var et ufyselig vær, snø og glatt, så vi var glad over at 15 medlemmer kom frem med armer og bein i behold. Årsmøtesakene ble glatt kjørt gjennom. Halgeir Verdahl og Eli Søyland gikk ut av styret. Nye medlemmer ble Magne Songvoll og Marius Dørdal. Se for øvrig listen over styre og underutvalg. For øvrig ble det vedtatt at årsmøtet skal holdes innen utgangen av mars fra neste år.

VÅRMØTET

ble holdt 23. mai og gikk til Barkefletterens rike. Det ble en fin tur i sol og oppholdsvær med rekord-deltagelse. Se egen reportasje.

SCOTTVARDEN

Det er i år 30 år siden varden ble avduket av den 100 år gamle "lesekameraten" til Gabriel Scott, Andreas Andreassen fra Åkerøya. Lillesand kommune v/ ordfører Eigil B. Knudsen overtok anlegget med løfte om å stelle godt med det. Dessverre har ikke dette løftet blitt holdt, og forfallet har vært svært tydelig i de senere år. Styret har arbeidet med dette siden Scott-dagene i fjor. Tøtta Mollestad har utarbeidet en plan for opprustning av bedet rundt varden, med bl.a. innplanting av "Scottplanter." Magne Songvoll har på vegne av styret kontakt med Lillesand kommune om saken, og vi håper på en snarlig løsning på tross av trange tider.

BOKUTGIVELSENE

Årets bok blir Barkefletteren. Denne kom ut i 1931 i et opplag på 7000. Så vidt vi vet har den ikke kommet i ny utgave siden. Det har også vist seg at den har vært vanskelig å få tak i i antikvariater. Frammøtet på vårturen viser tydelig at det er interesse for boken, og den vil bli lagt frem i salg under årets Scott-dager. Neste bok på beddingen er Stien, som av mange regnes som en av Scotts betydeligste bøker. Den var også hovedemnet for dr. Max Taus avdukingstale ved Scottvarden i 1974. Den blir klar for utgivelse i løpet av 2005.

HØSTMØTET

er ikke fastsatt. Vi tar sikte på å legge dette til Arendal. Følg med på internettsiden, www.gabrielscottselskabet.no

Til slutt vil vi oppfordre så mange som har anledning til det å slutte opp om Scott-dagene første helg i september.

Dr. Max Tau kalte Kilden "en åpenbaring"

ved Sven Kåre Larsen

I 1971 utgav "Den Norske Bokklubben" romanen Kilden, eller Brevet om Fiskeren Markus, av Gabriel Scott, og i den anledning hadde daværende redaktør av klubbens organ "Bindestreken" nr. 6, 1971, Johan Fr. Heyerdahl, følgende lille samtale med dr. philos. Max Tau, jøden som et par år før krigen rømte til Norge fra Tyskland og som ble en god venn av Gabriel Scott:

"Dr. Max Tau er kanskje den mann som i første rekke har vært med på å gjøre Gabriel Scotts roman Kilden kjent utenfor Norges grenser.

- *Hvordan begynte det hele?*

- En stund før krigen fikk jeg besøk av professor Adolf Miethe på mitt forlagskontor i Tyskland. Han fortalte at han hadde lest en bok som han mente jeg var den eneste forlagsmann i landet med vilje til å utgi. Boken var Kilden. Han hadde feriert på et pensjonat på Tromøy og fattet straks interesse for personen Gabriel Scott som han så fra tid til annen, det var noe spesielt ved hele skikkelsen. Professor Miethe ble så interessert at han lærte seg norsk, han ville lese den merkelige boken Kilden, skrevet av Gabriel Scott. Den gjorde så sterkt inntrykk at nå ville han oversette den og få den utgitt i Tyskland.

Jeg leste boken, og på meg virket den som en åpenbaring. Aldri har forlaget fått så mange takkebrev fra leserne som etter denne utgivelsen. Men boken solgte ikke av seg selv. Vi gav bort eksemplarer til utvalgte mennesker – og sakte, men sikkert spredte inntrykket seg som ringer i vannet. Det var en merkelig opplevelse, selv for en gammel rev av en forlagsmann. Da jeg selv kom til Norge som flyktning, var en av de få ting som jeg hadde med, nettopp boken Kilden. Ett års tid etter krigen traff jeg Gabriel Scott for første gang. Den første samtalen la grunnlaget for et langvarig vennskap. Jeg

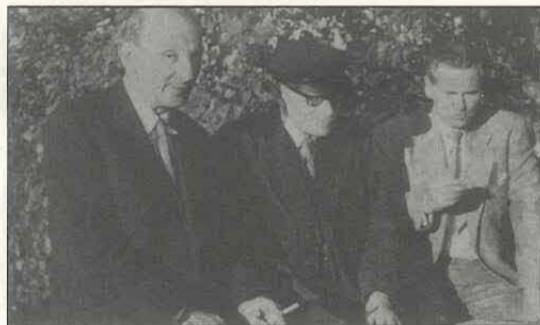
kjenner ingen professor i hele Europa som hadde opplevd mystikken innenfra som Gabriel Scott. Han var for meg et stykke av Norge og representerte selv en sørlendings beste egenskaper. Boken er i seg selv en høysang til Sørlandet – og mer enn det.

- *Har Kilden noe å gi dagens mennesker?*

- Kanskje mer i dag enn da den ble skrevet. For meg er det ekstra gledelig at et nytt tysk forlag har bestemt seg for å utgi en ny utgave av Kilden på tysk neste år (1972)."

Min gode venn, Scott-biografen Truls Erik Dahl, understreker at det særlig var gjennom deres felles interesse for mystikken at Max Tau og Gabriel Scott fant hverandre. I et intervju i NRK TV i anledning av 100 års-dagen for Gabriel Scotts fødsel (1974), sa Max Tau at Scott hadde en "mystisk evne", og at han hadde en særlig kontakt med barn og dyr.

Det må opplyses at den selvsamme Max Tau fikk seg sitt eget fristed på Tromøya, småbruket Rørendal, hvor han oppholdt seg mye, og pleiet omgang med Gabriel Scott og hans familie.

Dr. Max Tau, Gabriel Scott og Professor Adolf Miethe (1951)

Barkefletteren

Gabriel Scott-selskabet utgir nå romanen Barkefletteren som Scott utgav i året 1931. Dikteren omtaler først og fremst de gamle i Høvåg, og den kamp de fleste av dem måtte føre for å unngå den største skam, nemlig fattigkassa. Men folket på storgården er også med i skildringen; det har disse oldingene som skyteskiver for hån og vittigheter. Hovedpersonen er Søren Røsnes – en olding med ikke mer fart over seg enn at man kan vente av en syttiåring. Han handler og tenker omstendelig – gjenta og gjentar. Hele hans tilværelse går ut på å skaffe mat og filosofere over fattigdommen og dens vesen. Boka tar med alle små menneskelige trekk, og det er alltid varme og humør bak det noe ironiske blikket Søren er sett med av Scott. Den røper også et intimt kjennskap til bygdelivet og folkeslaget. Kritikerne Barbra Ring skriver bl.a. om romanen: "Disse rare sullikene er bundet sammen med Sørlandets

hele pussige ordforråd, men hver av dem har sin særlige uttrykksmåte." – Søren Røsnes er skildret med noe av den samme lune, varme humor som fiskeren Markus. Alt Søren foretar seg er i grunnen uhyre komisk, han er ganske mye av en bygdeoriginal, men han er på ingen måte blottet for forståelse av livet og kampen som følger med. Det ligger en dyp følelse i hans sinn, men han er for gammel til å ha noe større utbytte av den, derfor går det også dårlig for ham. Romanens siste replikk, som er blitt en "litterær sviske", kaster et forsonende skjær over oldingens siste dager: "Somme tider så sitter e og tenker – og somme tider så bare sitter e."

Randesund i Kristiansand 2004

Sven Kåre Larsen

Gabriel Scott Selskabets vårtur 23. mai til Barkefletterens rike

Ved Ingjerd Modal

I et herlig vårvær med sol fra blå himmel spaserte turdeltagerne bort fra eksosen på Essostasjonen på Vallesverdmyra innover grusveien mot Urdalen. Våren var i ferd med å gå over i sommer denne dagen og anorakkene havnet rundt livet på mange av vandrerne i det varme været. Noen kjørte bil opp til Urdalen hvor de parkerte og blandet seg med de spaserende der oppe.

Så fortsatte ferden innover kjerreveien til Urdalen. Å vandre i skogen om våren er en herlig opplevelse. Selv om trærne hadde fullt utviklede bladkroner, var alt nytt og friskt. Grønnfargene spilte fra den sølvgrå seljen til den gulgrønne eika. I naturen slår ikke grønnfargene hverandre i hjel, men utgjør en herlig nytelse og hvile for øyet. Naturen var i sin skjønneste skrud da vi vandret mot Urdalen hvor Gabriel Scott hadde tilbrakt så mye tid for å studere naturen og dyrelivet. Her skrev han "Jagtjournalen" som kom ut i 1901 og det var her han fikk kjennskap til plassene i skogen mellom Høvåg og Tveit til sine historier i "Barkefletteren". Historiene om alle "stodderne" i Høvåg hadde han fra sin gode venn og Høvågs beste forteller, Johannes Snemyr, på Kvanneid.

Etter en snau halvtimes gange så vi huset i Urdalen i bakken foran oss. En gang var myra på nedsiden av veien dyrket mark og tjønna, som kunne skimtes bak den gjengrodde myra, hadde gitt vann til både folk og husdyr her inne i skogen.

Rundt 70 personer slo seg ned i gresset rundt huset på Urdalen og kaffetermos og niste kom frem fra flere ryggsekker da Torstein Gilje hadde ønsket velkommen. Den gamle steintrappa på fremsiden av huset, "gadedørstrappa", ble prekestol for anledningen. "Gadedørstrappa" kalte folk hovedinngangsdøra selv om huset lå midt inne i tykke skogen og aldri hadde sett ei gate.

Osmund Dønnestad fra Tveit holdt et flott og engasjert innlegg om vandreren og naturelskeren Gabriel Scott. Han har, som Scott selv, flere ganger vandret veien fra Tveit til Høvåg forbi Urdalen, gjerne med interesserte tilhørere. For å skape en litt trolsk stemning i tykke skogen, valgte Osmund å lese en spøkeshistorie. Den foregikk riktignok i Tveit, men stemningen i fortellingen er stedløs.

Så fikk Jacob Kornbrekke og Anders Bjørnholmen ordet og fortalte litt om Urdalen og plassene rundt. Jacob hadde til og med med seg et maleri av Urdalen med hovedhus og låve slik det var den gangen folk bodde på bruket og kart over området hvor alle plassene i skogen rundt

var tegnet inn. Nå står bare halvdelen av huset tilbake. Men murene vitner om at det engang var dobbelt så stort som nå. Anders fortalte at det hadde vært tre bruk her oppe i Urdalen en gang i tiden. Mye tyder på at huset som Anders har til sommersted på Bjørnholmen, er fra Urdalen. Huset har nummererte stokker og har vært flyttet. Så dette kan være riktig.

Så fortalte undertegnede litt fra Gabriel Scotts bok Barkefletteren og Arne Gulbrandsen, som kan mye om Barkefletteren, ble på oppfordring ropt opp og måtte fram med en historie fra boken.

Da programmet ved Urdalen var slutt, bestemte ca 20 personer seg for å dra videre til Ulsholmen, Grevens hjemsted, og videre til "Plassen" hvor Søren antagelig bodde, eller rettere sagt, der Scott plasserte ham. Den dikteriske frihet har nok gjort seg gjeldende her som i så mange andre av Scotts bøker. Grevnen bodde virkelig på Ulsholmen, men Søren bodde altså i virkeligheten på Røsnes i alle fall i sin tidlige barndom.

Vi gikk i tre flokker inn i skogen og alle så ut til å ha gjort forskjellige veivalg. Min gruppe forsvant stien for og vi måtte klatre i heia langs Ulsvannet for å finne frem til Ulsholmen. Det var strabasiosøst, men vel fremme viste det seg å være en solrik tuft Grevnen hadde bodd på. Vi slo oss ned i gresset og trakk frem resten av kaffen og matpakka. Snart var alle gruppene samlet og pratene gikk livlig rundt de gamle tuftene.

Men vi måtte også se "Sørens hjem". I luftlinje skulle det være 100 meter til "Plassen" hvor det var sannsynlig at Søren bodde. Det må ha vært 100 meter i luftlinje for det tok en god stund før vi stod på "Plassen".

Hustuften her ga et stakkarslig inntrykk. Rundt tuften var det våt myr (antagelig demmet opp av bever) som nære åser kastet skygger utover. I myrkanten stod murene etter fjøset og en rett fjellnabbe dannet fjerde vegg i fjøset. Denne nabben var så høy at det var tilstrekkelig med et skrått tak ned over fjøsbygningen fra toppen av nabben. Rett over fjellnabben, på et lite platå, lå tuftene til Barkefletterens hus. Fra sin "gadedør" så han ut over ei tjønn, myra som den gang må ha vært dyrket mark og toppen av stakkene til fjøstaket.

Hvordan livnærte folk seg på en slik plass? De holdt husdyr, dyrket litt korn og etter hvert poteter. De tok jobber på gårdene i nærheten - og barkefletting, ved- og tømmerfløting ga også inntekt. Likevel må det ha vært et ytterst strevsomt liv her inne i skogen.

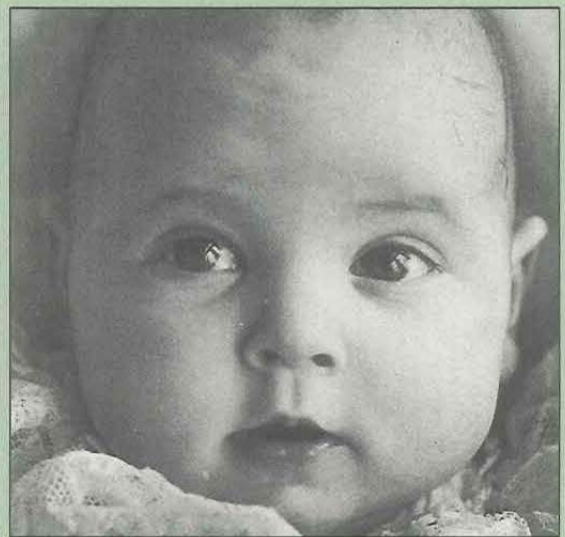
Folk koser seg i det fine været.

Vet du at

- det i år er 130 år siden Gabriel Scott ble født
 - i år er det 100 år siden Tante Pose ble utgitt. Den ble i sin helhet skrevet i Brekkestø.
 - nå kan du også kjøpe De Vergeløse. Den utkom på nytt i 2003 på Aschehoug forlag, og er den første opptrykking etter utgivelsen i 1938.
 - boka er svært aktuell nå for tiden med vonde avsløringer av forhold på barnehjem
 - I Trondheim er det en gate med navnet Gabriel Scotts gate
 - trønderen Nils Johan Eggens favorittbok er Kilden
 - en spørreunde hos en rekke medlemmer i Selskabet viser at Stien (Kristofer med kvisten) er like populær som Kilden
 - Det er Theodor Kittelsen som har laget pennetegningene til Scotts "En forunderlig historie" på side fire.
 - ca 20% av våre medlemmer er "utlendinger" dvs de bor på ikke Sørlandet
 - en god del medlemmer betaler ikke kontingent lenger, og vi lurar litt på om det er glemsel eller ikke
 - redaktøren flytter til Kristiansand i september.
- Ny adresse er:
 Bjørg Adine Michalsen
 Marviksveien 37, 4631 Kristiansand.
 e-post-adresse er fortsatt: bjorgmic@online.no
 og mobiltilf 901 57 330

INGRID ALEXANDRA

På vegne av Selskabet sendte vi et eksemplar av Sølvfaks som gave. Den må tidlig krøkes, som god krok skal bli. Vi fikk en hyggelig takk fra slottet.

INGRID ALEXANDRAS
DÅP

Haakon Mette - Martine

En forunderlig historie om en mand og en kone og en gris

Av Gabriel Scott

Manden hed "Ole kik i le", og konen hed "Dorthe kik i lo". De havde en gris; men se det har saa mange andre ogsaa. Ja var der ikke andet at fortælle om de tre, saa blev der nok heller ingen historie af -- dog nu skal I bare høre:

"Ole kik i le" og "Dorthe kik i lo" havde bare et øie hver. Det var kanskje ikke saa rart enda; men de var desuden begge skjæløiet og merkelig nok paa hver sin maade: Ja, det gaar ofte underligt til i verden: mens Ole bare kunde se til venstre, kunde Dorthe bare se til høire. Naar de gik til byen, og der var østenvind -- og det var der næsten altid -- havde Ole det travelt med læ side, mens Dorthe passed godt paa til luvart. Se derav skrev deres navne sig!

De to var altid sammen -- den ene kunde ikke godt undvære den anden. Hver prækensøndag rusled de blide og fornøiede til kirke med de stive nakker dreied til hver sin side, og naar de havde gaaet en stund, spurte Dorthe:

- Aa ser du naa, Ole?
- Jeg ser granskauen til lensmand.
- Da er vi halvveis.
- Saa gik de lidt igjen, og saa spurte Ole:
- Aa ser du naa, Dorthe?
- Jeg ser huset til klokker'n burte i svingen.
- Da er vi strakstens fremme.

Naar de gik tilbage igjen, hændte akkurat det samme.

Men saa var det grisen. Ja, det var en ganske almindelig gris -- det eneste mærkværdige ved den skulde da være, at den nu leved paa tredie aaret. For naar julen nærmed sig, og grisen skulde slagtes, blev Ole og Dorthe begge saa mode i hu og gik omkring og hang med sine hoder, og saa blev det til, at de fik spare den til den næste jul. Slig var det nu gaaet to gange, og nu nærmed julen sig igjen.

Ole og Dorthe begyndte atter at hænge med hoderne. De gik omkring og turde ikke engang skjele til hindanden, for denne gang -- det vidste de begge -- maatte det skje, ellers blev flesket

harskt -- det havde landhandleren sagt endnu igaar.

Tilslut tog de hinanden en dag i hænderne og skjeled længe og bedrøvet til hverandre med taa- rarer i øinene. Saa forstod de begge, at nu var timen kommet og begav sig høitidelige ud til grisen.

Dorthe drog den ud, og Ole stilled sig op med hodet paa skjæve og en veldig manddraber af en øks i haanden.

- Ser du'n naa? spurte Dorthe og og skjeled til høire.
- Nei, sagde Ole, du faar fløtte'n lidt.
- Dorthe flytted.
- Ser du'n naa, da?
- Ja, naa ser jeg'n. sagde Ole og spytted i næven.
- Er du vis paa det?
- Javist er jeg saa -- tag bare hue til deg, du Dorthemor.

Men Dorthe var nok ikke saa sikker alligevel, og saa slap hun grisen og bad Ole først prøve, om han kunde træffe stabben der med øksehammeren.

Ja vel, Ole prøved. Han prøved en gang, to gange -- og den tredie gang traf han.

- Naa tænker jeg, vi tar'n, sagde Ole.
- Ja nok, mente Dorthe.

Men da de skulde se til, var grisen borte. De saa i vedskaalen og i brønden, bag laaven og under

stabburet. Ole saa til venstre og Dorthe saa til høire. Ole kikket i læ, og Dorthe kiked i lo; men det hjalp ikke -- grisen var og blev borte.

Ole klødde sig bag det ene øre, og Dorthe bag det andet. De skjeled til siden og de skjeled til hverandre -- Hvor i alversens rige, sagde Ole. -- Skjønner du dettene, du, sagde Dorthe. Tilslut blev de enige om at gaa hver sin vei og lede. Og det gjorde de. Ole gik til venstre ud mod skogen, og Dorthe tog tilhøire ud over markerne.

Begge skjeled og skjæved nu efter grisen av alle krefter. De pusted og pæsed, stønnet og svedte. -- Bare han ikke har knekt beine, tænkte Ole. -- Finder vi'n, skal'n faa leve til'n dør, tænkte Dorthe. -- Er'e ikke fært au? tenkte Ole. -- Atte sligt skulde hænde vors, tenkte Dorthe. Begge graat og hiksted, saa det stridrandt av dem. De gik ret mod hindanden paa hver sin side af veien.

- Aa er hu Dorthe henne naa, tænkte Ole.
- Aa er han Ole henne naa, tænkte Dorthe.
- Mons tru Dorthe har finni'n, tænkte Ole.
- Mons tru Ole har finni'n, tænkte Dorthe.

De mødtes omtrent halvveis paa broen uden at se hverandre. Og midt mellem dem gik grisen.

Sven Kåre Larsen fant denne søte historien i et blad fra 1904 som heter "Juleaften". Historien er således 100 år i år.

Prisliste for bøker fra Gabriel Scott Selskabets forlag. Gjelder fra 01.01.2004.

	Pris	Medlemspris
Sølvfaks	kr 150,-	kr 105,-
Hollender-Jonas I og II (i et bind)	" 150,-	kr 105,-
Tripp-Trapp-Tresko	" 210,-	kr 145,-
Jernbyrden I og II (i et bind)	" 330,-	kr 230,-
Jagtjournalen	" 200,-	kr 140,-
Skipper Terkelsens levnedsløp	" 200,-	kr 140,-
Alkejegeren	" 280,-	kr 195,-
Det gylne evangelium	" 280,-	kr 195,-
The golden gospel	" 280,-	kr 195,-
Helgenen	" 280,-	kr 195,-
Det spøker	" 230,-	kr 160,-
Pider Ro's historier	" 200,-	kr 140,-
"Gud velsigne Vårherre" av Jakob Jervell	" 150,-	kr 105,-

Vi har fortsatt en del eksemplarer av Blomstereventyret: kr. 160,- NB! Barkefletteren kommer nå i august!

Bøkene kan bestilles/kjøpes til medlemspris hos

Ingjerd Modal tlf / fax 3727 4597

Anders Bjørnholmen tlf. 3727 1421

Brekkekjær pensjonat tlf. 37 27 52 20 fax. 37 27 54 30

Bøkene kan også kjøpes under Scott-dagene.

Ellers kan bøkene kjøpes til ordinær pris hos de fleste bokhandlere på Sørlandet

STYRER OG UTVALG 2004

Styre:	Torstein og Kristine Gauslaa Gilje, Stavanger/Høvåg, ledere Arnhild Egeland, Randesund, sekretær Anders Bjørnholmen, Lillesand Magne Songvoll, Fjeldal Marius Dørdal, Kristiansand Jens Stien (vara), Kristiansand
Arr.komité:	Helge Michalsen, Kristiansand Signe Bjørnholmen, Lillesand May Finckelsen, Brekkestø Bente Sofie Ribe Lauritzen, Lillesand
Forlaget:	Ingjerd Modal, Høvåg, bokansvarlig Anders Bjørnholmen, Lillesand, styrets representant Bjerg Adine Michalsen, Kristiansand
Valgkomitéen:	Signe Bjørnholmen, Lillesand, leder Elisabeth Dobey, Brekkestø Ingjerd Modal, Høvåg
Treskoposten:	Bjerg Adine Michalsen, redaktør, Kristiansand Sven Kåre Larsen, Randesund
Hjemmesiden:	Arthur Myhre Scott, Virginia, USA